

[Justitsministeren.]

ges, kan formentlig bedst drøftes under udvalgsbehandlingen, idet jeg forudsætter, at forslaget henvises til et folketingsudvalg. Det vil formentlig være mest praktisk at henskyde spørgsmålet til behandling i den allerede eksisterende arbejdsgruppe, men det kan vi altså drøfte.

Inge Fischer Møller: Jeg vil gerne melde mig som en af dem, der i kriminalpolitikken anser det for vigtigst, at debatten navnlig drejer sig om lovovertrædere. På den anden side er der nok ikke tvivl om, at forslagsstillerens ønske om at sætte fokus på det, fru Nathalie Lind i en artikel i Aktuelt forleden kalder for ofrene, fortjener nogen opmærksomhed. Jeg kan også gå med til terminologien om ofrene, så længe det drejer sig om ikke selvforskyldte følger af vold mod personer. På dette område er der i de senere år gennemført en ordning om erstatning af statsmidler bl.a. i England og, som justitsminister K. Axel Nielsen lige har nævnt, i Sverige. Så vidt jeg forstår, ydes erstatningen efter den svenske ordning efter et skøn over skadelidtes behov, og der kan bl.a. her tages hensyn til, om skadelidte i øvrigt modtager erstatning.

Spørgsmålet trænger imidlertid som også nævnt af forslagsstillerne til en nærmere undersøgelse. I en sådan undersøgelse kan også indgå overvejelser om erstatning for andre skader end personskader. Jeg er bekendt med, at nogle af disse spørgsmål for øjeblikket behandles i arbejdsgrupper i de enkelte nordiske lande. Jeg mener derfor, at en undersøgelse af de af forslagsstillerne rejste spørgsmål i første omgang bør overlades til den danske arbejdsgruppe, men spørgsmålet vil i øvrigt kunne drøftes nærmere i udvalget. Jeg vil dog gerne allerede nu understrege, at det forekommer mig betænkeligt at gå ind for forslaget i den generelle form, mødrene og fædrene har givet det, men også dette kan vi se nærmere på i udvalget.

Thestrup: Det foreliggende forslag er efter mit partis opfattelse af betydelig interesse. Som nævnt af ordføreren for forslagsstillerne og nu også af justitsministeren er det jo et spørgsmål, der vækker almindelig interesse og i alt fald stor interesse i en række

af de lande, vi er nært beslægtede med. I Sverige og i England er der love om det, i Norge og i Finland forberedes der love, og i en række lande rundt omkring i verden: USA, delstaterne i USA og Australien, er der også en lovgivning på dette område.

Som justitsministeren nævnte det, har der jo været et forslag fremme i Nordisk Råd, et forslag, der ganske vist havde et mere begrænset indhold, men som dog alligevel peger hen imod dette og netop omfatter et område — det er jeg enig med justitsministeren i — hvor der er en særlig grund til at tage hensyn til nogle bestemte mennesker, nemlig dem, der bor i nærheden af fængsler og institutioner, hvor folk er anbragt, og som jævnlig lider skade ved, at deres ejendele bliver tilegnet af disse mennesker.

Men jeg vil gerne sige, at jeg synes, dette forslag har en betydelig større interesse, og jeg vil navnlig pege på, at det er et naturligt sidestykke til den mildere behandling af lovovertrædere, også voldsforbrydere, som vi alle her i folketinget har sluttet os til, og det er navnlig, synes jeg, et naturligt sidestykke til, at vi i højere grad vil arbejde for kriminalforsorg i frihed i stedet for frihedsstraf.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på den engelske lov, der har erstatning på nogle bestemte punkter, for det første som følge af voldsforbrydelser — det er det samme, som er foreslået her — for det andet hvor skaden sker under anholdelse af eller forsøg på anholdelse af lovovertrædere, for det tredje hvor skadelidte har hindret eller søgt at hindre en kriminel handling, for det fjerde hvor han har ydet bistand til politiet i de nævnte tilfælde, altså hvor politiet søger at anholde nogen, der er pågrebet under forbrydelser.

Vi har her i landet i de senere år haft en del tilfælde, hvor personer i misforstået retfærdighedsfølelse har angrebet politiet, når det foretog anholdelser. Ved en lovbestemmelse som den sidstnævnte i den engelske lov ville vi ligesom yderligere slå fast — for det er selvfølgelig klart, at det er slået fast i forvejen — at det er hjælp og støtte til politiet i vanskelige situationer, som lovgivningsmagten går ind for.

Jeg tror, det er nødvendigt at se nærmere på sagen for det første i et udvalg — det er jeg ganske enig i — men i dette udvalg kan jeg